

PREVENȚIA APARIȚIEI VIOLENȚEI ÎN ȘCOALĂ

„Copiii învață bunătatea de la natură, iar răutatea de la oameni!” (N. Iorga).

Școala este locul de producere și transmitere a cunoașterii, de formare a competențelor cognitive, de înțelegere a sensului vieții, a raportului cu ceilalți și cu noi înșine.

Școala trebuie să profileze caractere, să-i educe copilului plăcerea de-a învăța, dorința de-a reuși și de a face față schimbărilor de pe piața muncii.

Violența este una dintre marile probleme ale lumii contemporane. „Cruzimea naște cruzime și blândețea, blândețe” (H. Spencer). Arma folosită împotriva celorlalți, „lipsa de civilizație” a celor din jurul nostru, agresivitatea, pot răni mai mult decât o lovitură fizică.

Factorii care influențează comportamentele violente ale elevilor sunt lipsa de atenție și de afecțiune din partea părinților, care își lasă amprenta asupra copilului, iar acesta se poate închide în sine și poate reacționa respingător la socializarea cu cei din jurul său.

Mediul social conține surse care induc, stimulează și întrețin violența școlară, cum ar fi: situația economică, inegalitățile sociale, mass-media, lipsa de cooperare a instituțiilor implicate în educație. Un mediu social în criză afectează dezvoltarea personalității copilului.

Există modalități de prevenție și ameliorare a agresivității din școli și anume: cunoașterea particularităților individuale ale copiilor; identificarea și înțelegerea cauzelor care declanșează violența; crearea de supape pentru descărcarea sentimentelor negative (sporturi, jocuri de mișcare, karaoke, ludotecă); un management inovativ al clasei; organizarea de întâlniri cu părinții ai căror copii manifestă comportamente agresive importante; ateliere de lucru, mese rotunde cu această temă; jocurile și activitățile extrașcolare care oferă un cadru optim de trezire a motivației de a învăța, reglând bunul mers al tuturor blocurilor funcționale ale personalității.

Alte modalități de diminuare a agresivității le constituie: învățarea unor noi modalități de comportament în grup, stabilirea unor reguli astfel încât să nu-l lezeze pe celălalt : elevii trebuie învățați să facă compromisuri, să-și exprime propriile păreri; folosirea jocului de rol în identificarea unor conflicte cu discutarea și soluționarea acestora; găsirea de soluții alternative, nonagresive la conflicte; plasarea propriei persoane în situația celuilalt; discutarea cu celălalt despre rezolvarea conflictelor; stăpânirea furiei.

Școala poate juca un rol important în prevenirea violenței școlare. Pierre-Andre Doudin și M. Erkohen- Markus vorbesc de trei tipuri de prevenție pe care le poate asigura școala : o prevenție primară, care se referă la dezvoltarea unei atitudini pozitive față de fiecare elev, exprimarea încrederii în capacitatea lui de-a reuși; o prevenție secundară, ce pleacă de la faptul că școala reprezintă un post de observație privilegiat al dezvoltării intelectuale și afective a elevului, iar învățătorul poate repera efectele unor violențe la care elevul a fost supus în afara mediului școlar; o prevenție terțiară, ce are în vedere sprijinul direct adus elevilor care manifestă comportamente violente.

Trebuie să manifestăm optimism și căldură sufletească, să conștientizăm că oriunde ne-am afla avem spațiu suficient să-l umplem cu afecțiune.

„Atâta timp cât oamenii vor folosi violența pentru a combate violența, aceasta va exista întotdeauna printre noi”(Michael Berg).

Bibliografie:

Salavastru, Dorina, „Psihologia educatiei, Editura Polirom, Iasi, 2004;

Vrasmas, E.- Psihologia copilului cu dificultati de invatare, Editura Credis, Bucuresti, 2006;

Constantin Cucos – Pedagogie, Editura Polirom, 1998.

Prof. Vladu Elena Otilia

Școala Gimnazială Nr. 12, Tulcea

